

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010259
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621010259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému L.. S. S., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaniach prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany a poškodeného F. C., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo 22. 2. 2022, sp. zn. 2T/45/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. mája 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno f/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému F. C..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému L.. S. S., narodenému XX.XX.XXXX v H., trvale bytom Z., A. XXX/XX,

u k l a d á

podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l/ Trestného zákona, nezistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona peňažný trest v sume 800,- (osemsto) eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona sa ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému F. C., narodenému XX.XX.XXXX v H., trvale bytom Z., A. XXX/XX, spôsobenú škodu vo výške 352,98 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodený F. C., narodený XX.XX.XXXX v H., trvale bytom Z., A. XXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd I. stupňa“) uznal obžalovaného L.. S. S. (ďalej aj ako „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že:

dňa 16.08.2020 približne o 19.20 hodine v obci Z., okres H., na X. A. č. XXX/XX, pred bránou do rodinného domu pristúpil k poškodenému F. C., ktorého po slovnom konflikte fyzicky napadol takým spôsobom, že ho dvakrát udrel strešnou latou o rozmere XxXxXXX cm, ktorú držal v pravej ruke, do ľavej ruky, následne poškodeného jedenkrát udrel strešnou latou do chrbta a dvakrát sa zahnal so strešnou latou na poškodeného, ktorý sa vedenému útoku uhol, čím poškodenému F. C., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., A. XXX/XX, spôsobil zranenie - pomliaždenie mäkkých tkanív dolnej časti ľavého ramena a lakťa bez známok traumatického poškodenia kostného skeletu v dôsledku ktorého bol poškodený C. v čase od 16.08.2020 do konca mesiaca august 2020 obmedzený v obvyklom spôsobe života v zmysle fyzickej aktivity, manuálnej práce a činnosti vykonávanej ľavou hornou končatinou, resp. v obojručnej činnosti a bol obmedzený v tých úkonoch, ktoré boli spojené s manuálnou činnosťou a fyzickou záťažou.

Za to mu bol podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I/ Tr. zák., nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 57 ods. 1 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výške 800,-(osemsto) eur.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. bolo určené, že vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému F. C. škodu vo výške 354,11- eur a poškodenej P. správe sociálneho zabezpečenia A. škodu vo výške XX,XX eura.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený F. C. odkázaný so zvyškom svojho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného a poškodený čo do výroku o náhrade škody a proti konaniu, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že odvolanie podáva čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, keďže tento výrok je neúplný a z toho dôvodu nezákonný. Zdôraznil, že pri uložení peňažného trestu bolo potrebné podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanoviť obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na 5 rokov. Výrok súdu o náhradnom treste odňatia slobody je obligatórny, s výnimkou prípadov uvedených v ustanovení § 57 ods. 4 Tr. zák., ktorá sa však na prejednávany prípad nevzťahuje. Pokiaľ ide o samotné uloženie peňažného trestu tento považuje vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter prejednávaneho skutku za dostačujúci, avšak poukázal na to, že súd I. stupňa pochybil, keď pri ukladaní trestu obžalovanému obligatórne podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. neuložil náhradný trest odňatia slobody. Z týchto dôvodov považuje výrok o treste za neúplný a navrhol, aby krajský súd podľa § 322 ods. 2 Tr. por. bez zrušenia napadnutého rozsudku vec vrátil súdu I. stupňa s nariadením, aby výrok o treste doplnil.

Poškodený v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že toto podáva pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, keďže nie je zrejmé, z ktorého dňa použil súd I. stupňa prepočet z českých korún na euro a to vo vzťahu ku každému poškodenému, čím výrok o škode trpí vadou, pre ktorú ho nie je možné preskúmať. Súčasne podal odvolanie aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, čo spôsobilo, že celý výrok rozsudku je nesprávny. Namietol priznanie poľahčujúcej okolnosti obžalovanému v zmysle § 36 písm. I/ Tr. zák. s dôrazom, že skutočnosť, že obžalovaný skutok priznal a oľutoval priamo na pojednávaní, nie je poľahčujúcou okolnosťou, keďže tak urobil pod ťarchou dôkazov. Zdôraznil, že obžalovaný dlhodobo terorizuje jeho rodinu, k čomu doložil 160 stranovú prílohu. Namietol tiež, že počas celého konania nebol vypočutý ako svedok, čo má za následok porušenie ustanovení o konaní a tým je celé konanie nepreskúmateľné a neplatné. Konštatoval, že nárok na náhradu škody si uplatnil riadne a včas, túto vyčísľil a vydokladoval. Zdôraznil, že opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 143/2019 Z. z. je jediný právny predpis na území Slovenskej republiky, ktorý pojednáva o opotrebovaní motorového vozidla. Má za to, že súd I. stupňa úmyselne porušil zákony Slovenskej republiky, keďže obžalovaný priznal vinu za niečo, čo nespáchal, lebo skutok opísaný v obžalobe sa nestal tak, ako je tam uvedené, s dôrazom aj na ním predložené DVD. Rozsudkom, ktorým obžalovaného súd I. stupňa zaviazal nahradiť spôsobenú škodu je protizákonný a neúčinný, keďže chýba výrok do koľkých dní po právoplatnosti tak

má odsúdený urobiť a tiež je protizákonný výrok o odkázaní na civilný proces, keďže riadne a dostatočne už v prípravnom konaní škodu zdokladoval.

Prokurátor a obžalovaný sa k odvolaniu poškodeného písomne nevyjadrili.

Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach pred krajským súdom uviedol, že v celom rozsahu zotrúva na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených a pokiaľ ide o odvolanie poškodeného, výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku považuje za zákonný a odvolanie poškodeného za nedôvodné. Poškodený napáda aj iné výroky ako výrok o náhrade škody, v tejto časti považuje ním podané odvolanie ako podané neoprávnenou osobou. V konečnom návrhu požiadal, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý výrok o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému identický peňažný trest ako mu bol uložený súdom I. stupňa a súčasne aby mu bol uložený primeraný náhradný trest odňatia slobody. Odvolanie poškodeného navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Poškodený F. C. zotrval na svojom odvolaní ako i písomných dôvodoch v ňom uvedených a navrhol, aby krajský súd zrušil peňažný trest a uložil obžalovanému trest odňatia slobody a aby mu priznal nárok na náhradu škody v uplatnenej výške.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred krajským súdom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny. Pokiaľ ide o uloženie peňažného trestu, tento je vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter skutku primeraný a dostatočný s tým, že je pravdou, že obžalovanému mal byť ustanovený podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. aj náhradný trest odňatia slobody. Navrhol preto zrušiť neúplný výrok o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložiť obžalovanému primeraný trest a náhradný trest odňatia slobody. Pokiaľ ide o výroky o vine a náhrade škody, tieto považuje za zákonné, preto navrhol odvolanie poškodeného v celom rozsahu zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s tým, že je potrebné uložiť náhradný trest odňatia slobody a pokiaľ mu bude uložený primeraný peňažný trest, tento je schopný zaplatiť jednorazovo v hotovosti. Uviedol, že je starobný dôchodca s dôchodkom 821,- eur mesačne, nemá žiadne dlhy, exekúcie, ani vyživovaciu povinnosť a ako preukázal, má úspory. Vo vzťahu k odvolaniu poškodeného konštatoval, že ho považuje za nedôvodné a navrhol ho zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaných odvolaní prokurátora a poškodeného F. C. podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o treste a náhrade škody, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie poškodeného je čiastočne dôvodné. Preto bolo potrebné zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výrokoch o treste a náhrade škody vo vzťahu k poškodenému F. C. podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. f/, ods. 2 Tr. por. pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, pre porušenie ustanovení Trestného zákona a z dôvodu, že rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeného F. C. je v rozpore so zákonom.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, keďže proti tomuto výroku obžalovaný ani prokurátor odvolanie nepodali a ani proti nemu nebolo možné podať odvolanie, pretože súd I. stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe kládol za vinu. Súčasne v tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že pred prijatím vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní dňa 22. 2. 2022 zákonný sudca obžalovaného riadne poučil podľa ustanovenia § 257 Tr. por. Pokiaľ ide o písomné odôvodnenie odvolania poškodeného zasahujúceho aj do výroku o vine, v tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že poškodený má právo podať odvolanie v zmysle ustanovenia § 307 ods. 1 Tr. por. iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Poukazujúc na vyššie uvedené, nadriadený súd preskúmaval iba výrok o treste a výrok o náhrade škody napadnutého rozhodnutia, vrátane konania, ktoré predchádzalo týmto výrokom.

Pokiaľ ide o namietané konanie, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku poškodeným, krajský súd zistil, že súd I. stupňa vykonal hlavné pojednávanie v súlade so všetkými ustanoveniami Trestného poriadku. Správne po vyhlásení o vine obžalovaného toto v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. prijal a dokazovanie vykonal iba v súvislosti s výrokmi o treste a náhrade škody. K námietke poškodeného, že v konaní nebol vypočutý ako svedok, krajský súd dáva do pozornosti, že tak nebolo urobené práve z dôvodu, že nebolo vykonané dokazovanie vo vzťahu k vine a pokiaľ ide o jeho nárok na náhradu škody ako poškodenej osoby, k tejto sa ústne vyjadril po prednesení obžaloby na začiatku hlavného pojednávania, kde si uplatnil titulom bolestného nárok vo výške 327,60 eur a titulom ďalších nákladov vo výške 1.242,67 eur (č.l. 278). Z tohto dôvodu krajský súd nezistil žiadne procesné pochybenie súdu I. stupňa. Krajský súd nezistil ani iné procesné pochybenie, ktoré by malo vplyv na správnosť rozhodnutia súdu I. stupňa, a pre ktoré by mal považovať celý rozsudok za nepreskúmateľný alebo nesprávny, ako namietajú poškodený vo svojom odvolaní.

Pokiaľ ide o výrok o treste, voči tomuto podal odvolanie prokurátor iba z toho dôvodu, že súd I. stupňa opomenul pri uložení peňažného trestu ustanoviť v zmysle § 57 ods. 3 Tr. zák. aj náhradný trest odňatia slobody pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu obžalovaným úmyselne zmarený.

Ako bolo zistené z odpisu registra trestov, obžalovaný nebol v minulosti súdne trestaný. Z aktuálneho výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky bolo zistené, že bol 2-krát priestupkovo prejednávaný za priestupky na úseku cestnej dopravy spáchané v dňoch 28. 7. 2017 a 23. 1. 2020.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pri ukladaní trestu podľa § 34 Tr. zák. zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). Pokiaľ ide o prítiažujúce okolnosti, tieto nezistil. Z tohto dôvodu postupoval podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a s ohľadom na predchádzajúcu bezúhonnosť obžalovaného a iba dva menšie priestupky na úseku cestnej premávky, uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 800,- eur, ktorý považoval za primeraný.

Zhodne ako súd I. stupňa i nadriadený súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. 2. 2022 priznal k spáchanému skutku, keď urobil vyhlásenie o vine, navyše počas vykonávania dokazovania spáchanie skutku oľutoval. Z týchto dôvodov bolo správne, keď už súd I. stupňa priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť a to napriek námietkam poškodeného v podanom odvolaní, ktorý mal za to, že obžalovaný sa priznal iba pod ťarchou dôkazov. V tejto súvislosti dáva krajský súd do pozornosti poškodenému, že nie je oprávnenou osobou na posúdenie tejto skutočnosti a rovnako ako ani na podanie odvolania čo do výroku o treste.

Pokiaľ ide o prítiažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák., ani krajský súd žiadne nevzhladol. Z vyššie uvedeného dôvodu musel aj krajský súd vychádzať z pomeru poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností 1:0 a preto správne súd I. stupňa pri ukladaní trestu postupoval aj podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. Taktiež sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že obžalovanému z hľadiska ustanovenia § 34 Tr. zák., individuálnej aj generálnej prevencie, postačí uloženie alternatívneho trestu, t. j. trestu nespojeného s odňatím slobody, v danom prípade peňažného trestu, s ohľadom na jeho čistý register trestov a spáchanie iba dvoch menej závažných priestupkov na úseku cestnej premávky, ktoré navyše nemajú žiadny súvis s prejednávanou vecou a s prihliadnutím aj na majetkové pomery obžalovaného, ktorý napriek tomu, že je dôchodcom, preukázal, že má dostatočné finančné prostriedky na to, aby mohol uhradiť peňažný trest.

Rovnako sa krajský súd stotožnil s výmerou peňažného trestu, ako bol tento určený súdom I. stupňa vo výške 800,- eur, ktorú považuje za dostatočnú a primeranú s ohľadom na charakter skutku, okolnosti jeho spáchania, ako aj na osobné a majetkové pomery obžalovaného. Správne tiež súd I. stupňa konštatoval vo výroku napadnutého rozsudku, že vymozená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Prokurátor v podanom odvolaní správne namietol, že súd I. stupňa pochybil, keď obligatórne neustanovil obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený aj náhradný trest odňatia slobody s ohľadom na ustanovenie § 57 ods. 3 Tr. zák. Z uvedeného dôvodu krajský súd zrušil napadnutý výrok o treste z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. a pri zistení

poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 57 ods. 1 Tr. zák. taktiež uložil obžalovanému peňažný trest v sume 800,- eur a podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. určil, že vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Súčasne s uložením peňažného trestu v zmysle § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorú dĺžku považuje za adekvátnu vo vzťahu k prejednávanej skutku, osobným pomerom obžalovaného a tiež k uloženej výške peňažného trestu.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o odvolanie poškodeného F. C. vo vzťahu k výrokom o náhrade škody, krajský súd konštatuje, že mohol preskúmať iba výrok o náhrade škody vzťahujúci sa k poškodenému F. C. a nie aj vo vzťahu k poškodenej Okresnej správe sociálneho zabezpečenia A., keďže táto organizácia odvolanie nepodala.

Poškodený F. C. vo vzťahu k výroku o náhrade škody namietal, že je nepreskúmateľný, keďže z neho nie je zrejmé, vo vzťahu k akému dátumu súd I. stupňa prepočítaval škodu mu spôsobenú v českých korunách na eurá a tiež mu nie je zrejmé, prečo mu nebola priznaná škoda v celom uplatnenom nároku. Krajský súd konštatuje, že odvolanie poškodeného F. C. je vo vzťahu k ním uplatnenému nároku na náhradu škody čiastočne dôvodné z nasledovných dôvodov.

Ako správne namietal poškodený, súd I. stupňa žiadnou zmienkou v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol, akým spôsobom došlo k prepočtu priznanej škody z českých korún na eurá. Pokiaľ však ide o rozsah priznaného nároku, s týmto sa krajský súd stotožnil. Je potrebné uviesť, že poškodený si počas prípravného konania nárok na náhradu škody v zmysle ustanovia § 46 ods. 3 Tr. por. včas uplatnil a tento vyčíslil. Požadoval jednak náhradu za cestu taxíkom na ošetrovanie dvakrát po 5,- eur, poplatok za urgentný príjem v Nemocnici Topoľčany vo výške 10,- eur, doplatok za lieky vo výške 402,- Kč a štyrikrát za cestu Z.-A. (ČR) vo výške 62,72 eur, štyrikrát za spotrebu v zmysle opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny č. 43/2019 Z. z. po 17,20 eur a reálnu stratu na zárobku vo výške 880,61 eur. Ďalej si poškodený uplatnil nárok na bolestné v zmysle znaleckého posudku vo výške 327,60 eur.

Súdom I. stupňa bol poškodenému priznaný nárok na náhradu škody titulom bolestného vo výške 327,60 eur, s ktorou sumou sa aj krajský súd stotožňuje, keďže táto je špecifikovaná v znaleckom posudku O.. O. A., ktorý priznal poškodenému za poškodenie jeho zdravia 15 bodov, čo pri hodnote jedného bodu v roku 2020 vo výške 21,84 eur, činí spolu sumu 327,60 eur.

Správne tiež súd I. stupňa priznal obžalovanému jeho nárok na náhradu škody v časti týkajúcej sa priamej platby vynaloženej v Nemocnici Svet zdravia Topoľčany vo výške 10,- eur. Súčasne správne postupoval súd I. stupňa pokiaľ poškodenému priznal nárok na náhradu škody ním uplatneného nároku na preplatenie liekov, za ktoré doplácal v lekární A. dňa 18. 8. 2020 sumu 402,- Kč. Nepostupoval však dôsledne, pretože z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, akým výmenným kurzom prepočítaval uvedenú sumu na eurá. Krajský súd zistil, že dňa 18. 8. 2020 zverejnila Národná banka Slovenska výmenný kurz českej koruny a eura tak, že 1,- EUR = 26,134 CZK. Vychádzajúc z uvedeného výmenného kurzu bolo potrebné sumu 402,- Kč premeniť na 15,38 eur a nie na 16,51 eur, ako urobil súd I. stupňa.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd po zrušení výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému F. C. postupom podľa § 321 písm. f/ Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť uhradiť tomuto poškodenému spôsobenú škodu vo výške 352,98 eur, ktorá suma predstavuje súčet sumy 327,60 eur + 10,- eur + 15,38 eur. Z uvedeného dôvodu tak došlo v dôsledku odvolania poškodeného podaného v neprospech obžalovaného o poníženie priznaného nároku na náhradu škody krajským súdom vo vzťahu k rozhodnutiu súdu I. stupňa z 354,11 eur na 352,98 eur, čo však Trestný poriadok nevylyčuje.

Pokiaľ ide o zvyšok uplatneného nároku poškodeného F. C. na náhradu škody, správne súd I. stupňa v tejto časti poškodeného odkázal podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na civilný proces, keďže preukazovanie zvyšku tohto nároku by si objektívne vyžiadalo ďalšie dokazovanie, čo s ohľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine vykonané na hlavnom pojednávaní vykonanom dňa 22. 2. 2022, na podklade ktorého bolo možné ihneď rozhodnúť o vine a treste, by presiahlo rámec trestného konania. Ako správne konštatoval súd I. stupňa, v trestnom konaní nie je možné akceptovať vyúčtovanie cesty v zmysle opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 140/2019 Z. z. nehovoriac o tom, že v rámci ďalšieho rozsahu dokazovania by bolo potrebné sa zaoberať tiež oprávnenosťou tohto nároku s ohľadom na skutočnosť, že poškodený vykonal uvedené cesty v rámci práceneschopnosti, t. j. bolo by potrebné posúdiť, či bol na takéto cesty oprávnený, či mu boli povolené vychádzky, ak áno, v akom rozsahu a akých časoch a podobne.

Pokiaľ ide o výrok súdu I. stupňa o náhrade škody vo vzťahu k poškodenej Okresnej správe sociálneho zabezpečenia A., tento nebol rozhodnutím krajského súdu dotknutý a preto zostáva v platnosti tak, ako bol vyhlásený súdom I. stupňa.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam poškodeného, ktoré sa týkali predchádzajúcich konfliktov medzi obžalovaným a poškodeným, ku ktorým predložil celý rad dokumentov v rámci písomne podaného odvolania, krajský súd konštatuje, že tieto sa netýkali prejednávaneho skutku a nie je preto oprávnený posudzovať priestupkové konania, ktoré sa prejednávali za iné konania na základe, či už z podnetu obžalovaného alebo poškodeného. Krajský súd tiež konštatuje, že napriek názoru poškodeného, nezistil žiadne zjavné a úmyselné porušenie zákonov Slovenskej republiky procesným postupom súdu I. stupňa a to ani tým, že prijal vyhlásenie o vine obžalovaného.

Z vyššie uvádzaných dôvodov s ohľadom na odvolacie dôvody uvádzané prokurátorom a čiastočne aj poškodeným F. C., odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. f/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému F. C. a rozhodol vo veci sám tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku, keďže boli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.